

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

PRIMLJENO: 03 -11- 2021		EOJN POSTUPAK NEPOSREDNO E-MAIL
USTROJ. JED.	VRIJEDNOST	PRILOZI
KLASA: UP/II-034-02/21-01/379		
URBROJ: 353-01/21-16		
Poslovni broj: UsII-250/21-8		

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda dr. sc. Sanje Otočan, predsjednice vijeća, Sanje Štefan i Blanše Turić, članica vijeća te sudske savjetnice Martine Barić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Grada Zagreba, Ureda za zastupanje, Trg Stjepana Radića 1, Zagreb, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Andel d.o.o. Zagreb, Samoborska 161B, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 7. listopada 2021.

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika, klasa: UP/II-034-02/21-01/379, urbroj: 354-01/21-13 od 1. lipnja 2021.
- II. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Točkom 1. izreke osporavanog rješenja tuženika odbijen je prijedlog tužitelja za određivanje usmene rasprave (uslijed greške u pisanju navedeno je da se odbija prijedlog žalitelja). Točkom 2. izreke rješenja poništene su točke 4.2.2. i 7.6. izmjena dokumentacije o nabavi u dijelu zahvaćenom nezakonitošću, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2020/S 0F2-0042777, ispravak obavijesti: 2021/S F14-0010634, 2021/S F14-0012797 i 2021/S F14-0014351, predmet nabave: regulatori tlaka plina niskotlačni DN 25 – navojni; uz plinomjer G-4 i G-6, naručitelja Grada Zagreba, kao središnjeg tijela za javnu nabavu naručitelja Gradske plinare Zagreb d.o.o. Zagreb. Točkom 3. izreke rješenja naloženo je tužitelju da žalitelju Andel d.o.o. Zagreb naknadi trošak žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 kn.
2. Tužitelj podnosi tužbu u kojoj ističe da žalitelj (zainteresirana osoba) nije dokazao svoj pravni interes za vođenje postupka tj. nije dokazao da je on gospodarski subjekt kojemu su predmetnom dokumentacijom o nabavi (u daljnjem tekstu: DON) ugroženi pravni interesi. Naime, žalitelj nije naveo koji proizvod nudi na tržištu, a koji je namjeravao odnosno namjerava ponuditi u predmetnom postupku javne nabave. Tužitelj nadalje navodi da je žalba zainteresirane osobe zakašnjela u odnosu na 3. izmjenu DON-a. Pored toga, smatra da je izreka osporavanog rješenja suprotna članku 98. stavku 3. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, 47/09.; u daljnjem tekstu: ZUP). Ističe da u izreci rješenja nije navedeno što je nezakonito niti su navedeni parametri za određivanje onoga što je nezakonito,

zbog čega po takvoj izreci nije moguće postupiti. Mišljenja je da je tuženik nedozvoljeno ušao u diskrecijsku ocjenu tužitelja u vezi s izborom tehničkih karakteristika proizvoda koji će se ugrađivati u njegov distribucijski sustav. Ocjenu svrsishodnosti odabira ovlaštena je provoditi isključivo Hrvatska energetska regulatorna agencija. Smatra da treba imati na umu činjenicu da je Zakon o tržištu plina („Narodne novine“, 18/18. i 23/20.; u daljnjem tekstu: ZTP) *lex specialis* u odnosu na Zakon o javnoj nabavi („Narodne novine“, 120/16.; u daljnjem tekstu: ZJN) te u slučaju kolizije odredaba tih dvaju zakona prednost treba dati ZTP-u. Upućuje i na povredu prava na sudjelovanje stranke u postupku navodeći da tuženik nije održao raspravu koju je tužitelj predlagao niti mu je omogućio očitovanje o navodima žalitelja iz njegovog posljednjeg podneska. Obrazloženje osporavanog rješenja smatra nedostatnim. Prigovara zaključku tuženika da je uvjet dostave uzoraka i postupak servisiranja uzoraka pogrešno propisan u okviru uvjeta tehničke i stručne sposobnosti (umjesto unutar Tehničke specifikacije i Troškovnika), smatrajući takav pristup pretjerano formalističkim. Što se tiče činjeničnog stanja, tužitelj se poziva na mišljenje Fakulteta strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu prema kojemu će se, s velikom vjerojatnošću, pojaviti potreba za podešavanjem izlaznog tlaka plina na regulatorima koji bi bili dugo u funkciji. Smatra da je time dokazao da će zbog gubitka elastičnosti opruge tijekom vremena doći do potrebe za zamjenom opruge. Tvrdi da je za postizanje cilja predmetne javne nabave (korištenje regulatora tijekom barem tri desetogodišnja razdoblja) nužno da kod odabranih uređaja postoji mogućnost servisiranja i zamjene opruge, za što predlaže provođenje vještačenja po vještaku strojarske struke. Iscrpno obrazlaže svoj stav da je postavljanje kriterija zamjene opruge nužno za korištenje regulatora u razdoblju od minimalno 30 godina. Poziva se na odredbe ZUP-a koje se odnose na načelo utvrđivanja materijalne istine i utvrđivanje činjeničnog stanja. Prigovara što se tuženik ne osvrće na obvezu žalitelja, propisanu ZJN-om, da dokaže svoje tvrdnje. Tvrdi da je dokazao da više gospodarskih subjekata može isporučiti proizvod koji udovoljava propisanim uvjetima. Glede tuženikove tvrdnje da se propisivanjem spornih tehničkih karakteristika osujećuje tržišno natjecanje, tužitelj ističe da tržišno natjecanje nije narušeno ako na tržištu jedan proizvod nude dva ili više prodavatelja po različitim cijenama. Isto tako, tržišno je natjecanje omogućeno i u pogledu uvjeta prodaje, unatoč činjenici nuđenja samo jednog proizvoda, primjerice vezano uz garantni rok, naknadno održavanje opreme i sl. Naglašava da navodno jednak proizvod (HONEYWEL ELSTER i IKOM) ima različite DVGW certifikate, što upućuje na zaključak da je riječ o različitim proizvodima u ekonomskom smislu. Dakle, objavom na TED-u omogućava se i eventualnom prodavatelju Elster GmbH i prodavatelju Ikomu d.o.o. te ostalim prodavateljima koji na tržištu nude regulatore tehničkog rješenja jednakog kao regulator HONEYWEL ELSTER ZR 3/6 da daju svoje konkurentske ponude. Time se omogućava tržišno natjecanje. Netočnim smatra navod žalitelja da je Ikom d.o.o. ekskluzivni prodavatelj regulatora ELSTER ZR 3/6 proizvođača Elster GmbH (Elster instrument). Poziva se i na obveze naručitelja u postupcima javne nabave koje proizlaze iz zaštite okoliša te ističe da je sporni dio DON-a, među ostalim, odraz tužiteljeve brige za zaštitu okoliša. Predlaže da Sud, nakon održane usmene rasprave, donese presudu kojom će poništiti osporavano rješenje tuženika, odbiti žalbu zainteresirane osobe na DON te naložiti tuženiku naknadu troškova spora tužitelju sa zakonskim zateznim kamatama.

3. U odgovoru na tužbu tuženik u bitnom ističe da je u istom postupku javne nabave, povodom žalbe zainteresirane osobe Anđel d.o.o. Zagreb na DON, donio rješenje, klasa: UP/II-034-02/20-01/990, urbroj: 354-01/21-12 od 9. veljače 2021. kojim je poništena točka 1.2. Tehničkih specifikacija DON-a u dijelu koji glasi: „Područje naknadnog podešavanja izlaznog tlaka: wh=18-25 mbar od strane korisnika kod servisa regulatora radi ponovnog vraćanja u sustav.“ Protiv tog rješenja tužitelj nije podnio tužbu Suda, već je to učinila Gradska plinara Zagreb d.o.o., čija je tužba odbačena rješenjem Suda, poslovni broj: UsII-128/21-9 od 28. travnja 2021. Iz navedenoga tuženik zaključuje da je tužitelj suglasan s utvrđenjima tuženika iz tog postupka, a na koja se tuženik pozvao u postupku koji je prethodio ovom upravnom sporu. Navodi da tužitelj u predmetnom postupku osporava utvrđenja iz prethodnog postupka unatoč tome što su ona pravomoćna i više ne mogu biti predmet preispitivanja. Neosnovanim smatra tužiteljev navod da zainteresirana osoba nema pravni interes za pobijanje izmjene DON-a. Ističe da je uvidom u Sudski registar utvrđeno da je zainteresirana osoba upisana kao gospodarski subjekt čiji je predmet poslovanja, među ostalim, i djelatnost trgovine na veliko i posredovanje u trgovini te zastupanje stranih tvrtki. Zainteresirana je osoba u žalbi upućivala na okolnosti zbog kojih smatra da postoji pogodovanje odnosno nezakonito propisivanje uvjeta u DON-u, čime joj je onemogućeno sudjelovanje u postupku. Stoga tuženik smatra da su ispunjeni uvjeti propisani člankom 401. ZJN-a te da zainteresirana osoba ima pravni interes osporavati zakonitost izmjene DON-a kako ne bi, zbog eventualne nezakonitosti izmjene DON-a, pretrpjela štetu. Tuženik nadalje ističe da tužitelj priznaje osnovanost žalbenih navoda zainteresirane osobe koji se odnosi na pogodovanje, citirajući tužitelja: „Prema tome, jedino što se može zaključiti da žalitelj namjerava ponuditi jedan od 5 proizvoda koji se nude na tržištu i koji se spominju u postupku (Itron SERus GMS 25, GMT ZRS DN25, HEAT Flatflow, Honeywell-Elster ZR 3/6 i IKOM DN 25) pa i jedan od onih koji posjeduje traženu karakteristiku (Honeywell-Elster ZR 3/6 i IKOM DN 25)“. Navodi da se u stadiju dokumentacije o nabavi ne može očekivati od žalitelja da navede koji će proizvod ponuditi, budući da bi to bilo suprotno tržišnom natjecanju i tajnosti postupka javne nabave do donošenja odluke o odabiru odnosno odluke o poništenju. Tuženik se poziva i na presudu ovoga Suda, poslovni broj: UsII-172/21 od 26. svibnja 2021. Tužiteljevu tvrdnju o nepravodobnosti žalbe u odnosu na 3. izmjenu DON-a tuženik smatra neutemeljenom te se poziva na obrazloženje pobijanog rješenja u dijelu kojim je ocijenjena pravodobnost žalbe. Neosnovanim smatra i tužiteljev navod o neusklađenosti izreke osporavanog rješenja s mjerodavnim odredbama ZUP-a, pozivajući se, među ostalim, i na odgovarajuću praksu ovoga Suda. Nadalje, ne prihvaća stav tužitelja da je njegova diskrecija u određivanju tehničkih specifikacija, odnosno uvjeta tehničke i stručne sposobnosti apsolutna te da ne podliježe ispitivanju zakonitosti. ZJN, kao *lex specialis* u postupcima javne nabave, propisuje na koji način naručitelji mogu formulirati uvjete tehničke i stručne sposobnosti odnosno tehničke specifikacije. Tuženik ne prihvaća tužiteljevu tvrdnju o povredi pravila postupka u žalbenom postupku odnosno da mu nije omogućeno očitovati se na žaliteljev posljednji podnesak, ističući da se taj podnesak odnosi na činjenice koje su već istaknute u žalbi, a o kojima se tužitelj imao priliku očitovati, dok okolnost što je u navedenom podnesku žalitelj ukazao na kontradiktornost navoda u izvješću Fakulteta strojarstva i brodogradnje nije razlog koji bi upućivao na povredu tužiteljevih prava budući da ocjenu dokaza provodi tuženik, pa tako i njihovu

kontradiktornost, neovisno o prigovorima stranaka. Tuženik, nadalje, objašnjava svoje poimanje načela kontradiktornosti u žalbenom postupku, promatrajući ga u vezi s načelima ekonomičnosti i učinkovitosti kao i zakonom propisanog roka za odlučivanje u žalbenom postupku. U odnosu na tužiteljev prigovor o neodržavanju usmene rasprave pred tuženikom, tuženik ističe da je predmet spora pravno pitanje – je li izmjena DON-a izrađena sukladno ZJN-u. Polazeći od toga, a imajući na umu okolnost da je tuženik omogućio strankama u žalbenom postupku očitovanje o svim pitanjima koja su bila predmet žalbenog postupka, a koji navodi su uzeti u obzir pri odlučivanju o žalbi, ocijenjeno je da održavanje rasprave ne bi dovelo do drukčijeg rješenja. Glede tužbenih navoda koji se tiču dostave i servisiranja uzorka, tuženik navodi da nije ocijenio da je te uvjete naručitelj trebao propisati unutar tehničke specifikacije i troškovnika. Ponavlja svoja utvrđenja iz prethodnog žalbenog postupka u istom postupku javne nabave te naglašava da tužitelj protiv rješenja donesenog u ranijem žalbenom postupku nije pokrenuo upravni spor, već u predmetnoj tužbi pobija utvrđenja iz prethodnog rješenja koja su stekla svojstvo pravomoćnosti. Smatra indikativnim to što je tužitelj, tek nakon prethodnog rješenja tuženika, uveo nove uvjete tehničke i stručne sposobnosti, tvrdeći da su oni neophodni. Polazeći od pravomoćnih utvrđenja iz prethodnog rješenja tuženika, predmet konkretnog spora je samo pitanje opravdanosti zahtjeva da se iz regulatora tlaka izvadi opruga pri servisiranju te je li tužitelj dokazao opravdanost tog zahtjeva. Tuženik smatra da tužitelj navedeno nije dokazao. Zaključno naglašava da nije sporno da naručitelj najbolje poznaje svoje potrebe i da bi se u određivanju tehničkih specifikacija i uvjeta trebala dati široka margina naručiteljima. Međutim, to ne znači da javni naručitelj, koji troši javna sredstva, ima apsolutno pravo određivati tehničke specifikacije i uvjete tehničke i stručne sposobnosti i to u suprotnosti sa ZJN-om. ZJN, zajedno s Direktivom 2014/24/EU, postavlja granice kojih se javni naručitelji moraju pridržavati pri određivanju tehničkih specifikacija i uvjeta tehničke i stručne sposobnosti. U konkretnom je slučaju nesporno da propisanim uvjetima može udovoljiti samo jedan proizvod na tržištu, pa je tužitelj bio dužan dokazati da takvo propisivanje nije osmišljeno s namjerom prijetvornog sužavanja tržišnog natjecanja. Iz svih navoda tužitelja tuženik zaključuje da tužitelj namjerava nabaviti točno određeni proizvod. Predlaže odbijanje tužbenog zahtjeva.

4. Zainteresirana osoba Andel d.o.o. Zagreb u opširnom odgovoru na tužbu u bitnom ističe da tužitelj nabavlja niskotlačni regulator tlaka plina za svoje distribucijsko područje već dugi niz godina te da je u svim dosadašnjim postupcima javne nabave u posljednjih desetak godina biran isključivo jedan ponuditelj (Ikom d.o.o. Zagreb) unatoč značajno povoljnijim ponudama drugih ponuditelja koji su nudili proizvode koji zadovoljavaju sve zahtjeve mjerodavne norme, a koji su, prema mišljenju zainteresirane osobe, odbijeni „radi tehničkih smicalica (traženih tehničkih karakteristika koje može zadovoljiti isključivo proizvod koji nudi tvrtka Ikom d.o.o)“. Navodi da se regulatori tlaka ponuditelja čije su ponude redovito odbijane uredno koriste na distribucijskom području naručitelja u slučajevima kad ih nabavljaju privatni investitori. Smatra da kronologija predmetnog postupka upućuje na zaključak da je riječ o upornoj namjeri direktnog pogodovanja jednom gospodarskom subjektu (Ikom d.o.o. Zagreb) s ciljem dodjeljivanja ugovora o isporuci robe. Navodi da je u konkretnom predmetu javne nabave tuženik dva puta donosio rješenja kojim je poništavao nezakonite odredbe DON-a, nakon čega je tuženik ispravljao DON u skladu s rješenjem tuženika, da bi nakon toga ponovno izmijenio DON kako bi se iz

tržišnog natjecanja isključili svi potencijalni ponuditelji osim preferiranog dobavljača, Ikom d.o.o. Zagreb. Tužitelj propisuje tehničke zahtjeve koje može ispuniti samo proizvod koji distribuira tvrtka Ikom d.o.o. Zagreb, a koji zahtjevi nemaju uporište u normi DIN 33822:2007, a niti u zakonskim propisima koji uređuju javnu nabavu. Zainteresirana osoba nadalje iznosi činjenice koje, prema njenom mišljenju, dokazuju da je žalba podnesena u roku. Što se tiče tužiteljeva navoda o nejasnoj izreci osporavanog rješenja tuženika, zainteresirana osoba navodi da je sam tužitelj postupio u skladu s izrekom osporavanog rješenja, uklonivši iz DON-a dijelove koji su obuhvaćeni nezakonitošću. Međutim, ponovnom izmjenom DON-a, ustrajao je u svom nastojanju ograničavanja tržišne utakmice. Mišljenje Fakulteta strojarstva i brodogradnje na koje se poziva tužitelj zainteresirana osoba smatra neprihvatljivim s tehničkog aspekta te pristranim jer se njegovi dijelovi uvelike poklapaju s tužiteljevim navodima. Detaljno obrazlaže svoj stav o nelogičnostima i neutemeljenosti mišljenja na koje se tužitelj poziva te na tužiteljeve navode o tehničkim karakteristikama proizvoda. Predlaže odbijanje tužbenog zahtjeva.

5. U skladu s člankom 6. stavkom 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine,” 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17.; u daljnjem tekstu: ZUS) odgovori na tužbu dostavljeni su tužitelju. Ocijenivši da je u konkretnom slučaju sporna samo primjena materijalnog prava, Sud nije prihvatio tužiteljeve dokazne prijedloge te je riješio spor bez rasprave, vodeći se pritom i načelom učinkovitosti upravnog spora.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Iz spisa predmeta proizlazi da je tužitelj, kao središnje tijelo za javnu nabavu za naručitelja Gradska plinara Zagreb d.o.o. Zagreb, 30. studenoga 2020. u Elektroničkom oglasniku javne nabave objavio poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2020/S 0F2-0042777, predmet nabave: regulatori tlaka plina niskotlačni DN 25 – navojni; uz plinomjer G-4 i G-6. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda prema kriterijima: cijena ponude 90 bodova i jamstveni rok 10 bodova.

8. Dana 10. prosinca 2020. zainteresirana osoba je izjavila žalbu na sadržaj DON-a. Rješenjem od 9. veljače 2021. tuženik je poništio DON u dijelu točke 1.2.. Tehničkih specifikacija koji glasi: „Područje naknadnog podešavanja izlaznog tlaka: wh=18-25 mbar od strane korisnika kod servisa regulatora radi ponovnog vraćanja u sustav“ te je predmet vratio naručitelju na ponovni postupak. U daljnjem tijeku postupka tužitelj je objavio ispravak obavijesti i 1. izmjenu DON-a u kojoj je, u skladu s rješenjem tuženika od 9. veljače 2021., brisana točka 1.2. Tehničkih specifikacija te je određen novi rok za dostavu ponuda. Nakon toga tužitelj je u tri navrata izmijenio DON. Među tim izmjenama je i izmjena točaka 4.2.2. i 7.6. DON-a koje je zainteresirana osoba osporavala u žalbenom postupku koji je prethodio ovom upravnom sporu. Ocijenivši žalbu zainteresirane osobe osnovanom, tuženik je osporavanim rješenjem od 1. lipnja 2021. poništio točke 4.2.2. i 7.6. DON-a u dijelu zahvaćenom nezakonitošću.

9. Ocjenjujući osnovanost tužbenog zahtjeva, ovaj Sud, prije svega, polazi od mjerodavnog članka 406. stavka 1. točaka 2. i 3. ZJN-a kojim je propisano da se u otvorenom postupku javne nabave žalba izjavljuje u roku od deset dana od dana objave obavijesti o ispravku, u odnosu na sadržaj ispravka odnosno od objave izmjene dokumentacije o nabavi, u odnosu na sadržaj izmjene dokumentacije. Zainteresirana osoba je izjavila žalbu u odnosu na 3. i 4. izmjenu DON-a koje je

tužitelj objavio 8. travnja 2021. uz koju nije objavljen Ispravak obavijesti i dana 14. travnja 2021. uz koju je objavljen Ispravak obavijesti. Zainteresirana osoba je podnijela žalbu 19. travnja 2021. (ponedjeljak) preporučenom pošiljkom, slijedom čega valja zaključiti da tužiteljev navod o nepravodobnosti žalbe nije osnovan.

10. Što se tiče tužiteljeva osporavanja pravnog interesa zainteresirane osobe za podnošenje žalbe, Sud u cijelosti prihvaća obrazloženje tuženika koje sadrži razloge neprihvatanja tužiteljeva mišljenja o nepostojanju pravnog interesa zainteresirane osobe. Pored toga valja napomenuti da se u stadiju postupka prije pregleda i ocjene ponuda i donošenja odluke o odabiru, dakle u stadiju u kojemu je predmet osporavanja DON, pravni interes za podnošenje žalbe, po prirodi stvari, ne procjenjuje na isti način kao u stadiju u kojemu je predmet osporavanja postupak pregleda i ocjene ponuda odnosno odluka o odabiru. Prema ocjeni Suda, pravo podnošenja žalbe protiv DON-a treba biti omogućeno svim onim gospodarskim subjektima koji bi mogli biti potencijalni ponuditelji u konkretnom postupku javne nabave.

11. Sud smatra neosnovanim tužiteljev navod da je izreka osporavanog rješenja suprotna članku 98. stavku 3. ZUP-a koji, među ostalim, propisuje da izreka rješenja mora biti određena. Tuženik je osporavanim rješenjem poništio točke 4.2.2. i 7.6. DON-a u dijelu koji je zahvaćen nezakonitošću. Izreka rješenja tuženika, promatrana zajedno s obrazloženjem rješenja, ne ostavlja dvojbe o tome na što se izreka odnosi odnosno o dijelu DON-a zahvaćenog nezakonitošću.

12. Osvrćući se na tužiteljev navod da je tuženik nedozvoljeno ušao u diskrecijsku ocjenu tužitelja u vezi s njegovim izborom tehničkih karakteristika proizvoda koji će se ugrađivati u njegov distribucijski sustav, valja reći da je, načelno, prihvatljiv tužiteljev stav o pravu naručitelja odrediti karakteristike traženog/traženih proizvoda koji jamče postizanje cilja koji se konkretnom javnom nabavom želi postići. Međutim, sloboda odnosno autonomija naručitelja u tom pogledu nije apsolutna, već ona podliježe ograničenjima koja proizlaze iz pravila javne nabave propisanih, kako nacionalnim, tako i pravom Europske unije, uključujući i propise koji uređuju tržišno natjecanje. U tom smislu valja zaključiti da tehničke karakteristike traženog/traženih proizvoda moraju biti takve da potencijalnim ponuditeljima ne onemogućavaju jednak pristup postupku javne nabave niti smiju imati učinak stvaranja neopravdanih prepreka nadmetanju.

13. Ovaj Sud ne smatra osnovanom tužiteljevu tvrdnju da je za postizanje cilja predmetne javne nabave nužno da kod odabranih uređaja postoji mogućnost servisiranja i zamjene opruge, kako to, prema tvrdnji tužitelja, proizlazi iz mišljenja Fakulteta strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu. Naime, mišljenje na koje se tužitelj poziva (a koje je naručio i financirao tužitelj i koje sadrži određene nedosljednosti), samo je jedan od dokaza u predmetnom postupku koje je tuženik ocijenio samostalno i u odnosu na ostale dokaze. Na temelju ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno, tuženik je osnovano zaključio da tužiteljeve tvrdnje o nužnosti propisivanja navedenog uvjeta osporavanim točkama DON-a nisu osnovane. U prilog ovakvom zaključku govori i okolnost što sporni uvjeti nisu bili sastavni dijelovi DON-a od početka predmetnog postupka javne nabave, već su inkorporirani u DON tek nakon tuženikova poništavanja određenih dijelova DON-a u prethodnim žalbenim postupcima.

14. Zaključno, Sud ocjenjuje da je u žalbenom postupku dokazano da tražene tehničke karakteristike proizvoda koji su predmet konkretne javne nabave posjeduje

samo jedan proizvod na tržištu odnosno da samo jedna tvrtka može ponuditi proizvod s traženim karakteristikama, što je, u okolnostima konkretnog slučaja dovoljan razlog za poništavanje spornih točaka DON-a kojima su takve karakteristike određene.

15. Slijedom navedenog, Sud prihvaća ocjenu tuženika o osnovanosti žalbe zainteresirane osobe odnosno zaključak da je tužitelj, propisavši (DON-om) uvjete koji narušavaju tržišno natjecanje gospodarskih subjekata kao potencijalnih ponuditelja u predmetnom postupku javne nabave, postupio suprotno članku 206. stavku 2. ZJN-a kojim je propisano da tehničke specifikacije moraju svim gospodarskim subjektima omogućiti jednak pristup postupku javne nabave i ne smiju imati učinak stvaranja neopravdanih prepreka za otvaranje javne nabave tržišnom natjecanju. S obzirom na činjenicu da je tuženikovo rješenje valjano i iscrpno obrazloženo te da tužitelj svojim tužbenim navodima nije doveo u sumnju zakonitost osporavanog rješenja ni po jednoj osnovi, Sud ne može osporavano rješenje ocijeniti nezakonitim.

16. Slijedom iznesenog, na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a, valjalo je odlučiti kao u točki I. izreke.

17. Budući da tužitelj nije uspio u sporu, to je na temelju članka 79. stavka 4. ZUS-a odlučeno kao u točki II. izreke.

U Zagrebu 7. listopada 2021.

Predsjednica vijeća
dr. sc. Sanja Otočan, v.r.

Za točnost otpis – ovlaštenu službenik:

Tanja Nemčić